

Frații
Adrian și Maria
Pleșcău

ÎNDEMNÂND...

Editura PASTEL, Brașov, 2016

Cuprins

Eden.....	7
Gânduri.....	10
Scrisoare de Crăciun.....	11
Domnul meu	13
Drumul spre Betel	15
Mă-nalț către tine.....	18
Casa iubirii.....	20
Privește la Isus.....	21
Revarsă-ți Harul.....	23
Să ne iubim unii pe alții	25
O cale.....	30
Aș vrea	32
Vino la El.....	34
Isus plângea – de ce plângea?	36
Mulțumire.....	38
Sfințește, Doamne.....	40
Mărturisire.....	42
Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul! I.....	44
Chiar dacă.....	46
Doamne mare.....	47
Vino, Doamne	49
Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul! II.....	51
Vrem trezire	54
Zâmbește	56
Lacrimi.....	57
Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul! III.....	59
Închinare.....	62
Azi vin la tine.....	64

Fă-mă, Doamne	66
Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul! IV	67
De-ar fi	69
Rabdă, frate, pân' la capăt.....	71
Rugăciune	73
Îndemn.....	74
Iertarea	76
Viața cu Dumnezeu.....	77
Alerg.....	79
Să te gândești	81
Să fii copil de Dumnezeu.....	83
Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.....	84
Dorință.....	86
Lacrimi de bucurie	87
Alergarea.....	89
Iubite Isuse.....	91
Acolo-n slavă.....	92
Har	93
Ridic ochii	96
Se aud pașii Lui	97
Darul nespus de mare	99

Culese de tatăl nostru pământesc, Neculai Pleșcău

Tu mă faci desăvârșit.....	103
Și noi vom zbura	105
Iosif	107
Chemare	111

...să te întorci

Eden

(Cântare din Do Major)

De mult, de mult, într-o frumoasă zi senină,
Un împărat, maestru priceput,
S-a gândit să sădească o grădină,
O grădină cum nu s-a mai văzut.

Și a lucrat din zori și până-n seară;
A plantat, a creat, a răsădit...
O minune de grădină cât o țară,
Întinsă de la apus la răsărit.

Vestea s-a dus prin toată-mpărăția,
Îngeri și demoni, cu toții au aflat
Și s-au grăbit să vadă măiestria
Grădinii... făurită de-mpărat.

Refren: Pomi roditori și-atâtea flori,
 Izvoare, ape cristaline,
 Păsări și fluturi multicolori,
 Triluri și zumzete de-albine.
 Și poienițe scăldate-n soare
 Și vânt ce-adie, mângâietor.
 Pe sub copaci, dulce răcoare.
 Iarba covor pentru picior.

Toți slujitorii mirați s-au întrebat:
„Oare-mpăratul pentru cine a creat-o?
Poate va fi a fiului de împărat ...
Altă ființă n-ar fi meritat-o.”

Dar într-o zi nu le-a venit a crede
Când l-au văzut pe împărat lângă un pom.
„Să nu mănânci din el, că te vei pierde!”
El îi spunea toate-acestea unui om.

A ta va fi grădina minunată,
Să o lucrezi și-atent să o păzești,
S-o stăpânești, fă ce dorești, a ta e toată,
Și izvoarele și apele cu pești...

Refren: Pomi roditori și-atâtea flori,
Izvoare, ape cristaline,
Păsări și fluturi multicolori,
Triluri și zumzete de-albine.
Și poienițe scăldate-n soare
Și vânt ce-adie, mângâietor.
Pe sub copaci, dulce răcoare.
Iarba covor pentru picior.

Omul să fie singur nu e bine
Și într-o noapte Domnul a creat
Și-n zori i-a spus: „femeia-i pentru tine”.
Omul, oftând, atât de mult s-a bucurat.

Într-o zi, în a zilei răcoare...

„Unde ești?” l-a strigat Dumnezeu...

– Cum ai putut să nu-mi dai ascultare?

– Femeia ce mi-ai dat-o, Doamne, nu eu.

Toți îngerii din cer s-au întristat,
Căci Dumnezeu era profund mâhnit

Și totuși, nu pe om l-a blestemat,

I-a dat o șansă, însă l-a gonit.

Refren: N-ai ascultat și-i blestemat
 Pământul din pricina ta.
 Cu multă trudă, ne-ncetat,
 Pământul tu îl vei lucra.
 Și pălămidă, și mărăcini
 Să-ți dea pământul și cu sudoare
 Să-ți aduni hrana dintre spini,
 Tristețea ta să fie mare.
 Și să nu uiți tu niciodată,
 Cât vei trăi pe-acest pământ,
 Grădina sfântă, minunată,
 În care vei găsi oricând:
 Pomi roditori și-atâtea flori,
 Izvoare, ape cristaline,
 Păsări și fluturi multicolori,
 Triluri și zumzete de-albine.
 Și poienițe scăldate-n soare
 Și vânt ce-adie, mângâietor.
 Pe sub copaci, dulce răcoare.
 Iarba covor pentru picior.

Amin

Gânduri

Trecând prin furtună, prin valuri mergând,
Mă-nalț către ceruri, spre Domnul meu Sfânt,
Și vântul mă bate și apa mă-neacă...
Eu strig către ceruri, căci Domnul mă scapă.

Un val vine tare, trosnind și vuind,
Apele tulburi ochii mei inundând,
Dar Domnul trimite-n mănunchiuri spre mine,
Iubire și pace din ceruri senine...

Apele cresc și mai mult și mai tare.
Diavolul vrea să-mi pierd din răbdare.
Furtuna e grea și barca se-neacă.
O, Doamne, ai milă, vino tu și mă scapă !

Amin

Maria

Scrisoare de Crăciun...

Dragii mei din depărtare...
Azi... vă dau o veste mare:
La Betleem colo sus,
S-a născut un Domn... ISUS.
El e rege și-mpărat,
El e domn cu-adevărat.
Și-a venit în lumea noastră,
Să ridice-a mea pedeapsă.
Într-o iesle s-a născut.
Loc de casă n-a avut.
Lângă El... doar vaci și cai,
Mielușei și... câțiva crai.
Cerul a privit voios,
Căci se năștea ISUS HRISTOS.
El n-a plâns și n-a fost rău,
Căci e fiu de Dumnezeu,
A venit în astă lume,
Doar c-un scop... știți care-anume?
A venit să se jertfească,
Viața să ne-o mântuiască.
A venit doar din iubire
Pentru mine... pentru tine...

Ca și om El s-a născut
Și sărac El a crescut.
A fost blând, a fost curat,
A fost fără de păcat.
A fost, este și va fi,
De-acum până-n veșnicii.

Amin

Maria

Domnul meu

În ziua necazului meu, Domnul mă ascultă.

El îmi dă multă pace și bucurie multă.

Tot El mă ia în brațe, duios mă ocrotește

Și mă ajută mult, pentru că mă iubește.

El ajutor trimite, de sus din cerul sfânt

Și binecuvântări, spre mine pe pământ.

Și strigă dinspre ceruri spre mine: „NU TE TEME !”

Acolo pe pământ tu vei trăi o vreme.

El este Salvatorul și Dumnezeuul meu...

Pe El îl strig și-L chem, oricând îmi este greu.

El este-a-mea odihnă, El este alinare,

El este stâncă mea și turnul de scăpare.

În ziua bucuriei îi cânt și-L preamăresc.

I-aduc mănunchi de laude, slăvindu-L îl cinstesc.

Și când necazul vine și-ncepe-a da târcoale,

Îi mulțumesc și-atunci și-i înalț... osanale.

Cu-o fericire caldă mereu El mă inundă

Și-atunci când strig la El, din ceruri mă ascultă.

El îmi vorbește blând, duios și cu răbdare.

În nimeni altul nu avem vreo șansă de scăpare.

El este Regele și Împăratul meu...
Stăpânul veșniciei, căci El e Dumnezeu.
El ne-a dat viață și... ne-a învățat iubirea.
Doar El și numai El ne-a adus mântuirea.

Amin

Maria

